

RGYA BOD YIG TSHANG CHEN MO

The great history of China and Tibet

INTRODUCTION

This history is also known as the *Rgya bod yig tshang mkhas pa dga' byed chen mo 'dzam gling gsal ba'i me long*. It was written by Tagtsang Dzungpa (sTag tshang rdzong pa dpal 'byor bzang po), who was probably a lay official at the Dus mchod bla brang of the Tagtsang fort. This had been established by a branch of the Sakya Khon (Sa skya 'khon) family in the fourteenth century. The text was completed in around 1434, during a period of unrest in central Tibet, when the Rinping (Rin spungs) family began to wrest power from the Phagmodru (Phag mo gru).

The text consists of a history of China and Tibet, with emphasis on the activities of the Sakya.

Sources

All versions seem to be based on a single manuscript, kept by the Densapa family in Gangtok.

1979. Munzang Tobgey and Manii Dorji (eds), Thimpu (2 vols) (manuscript version).

rGya bod yig tshang chen mo. 1985. Chengdu: Mi-rigs Dpe skrun khang. (Introduction by Dungkar Lobsang Trinley)

TBRC: W20848.

References

Macdonald, Ariane. 1963. Pr  ambule    la lecture d'un Rgya-Bod yig-chan, *Journal Asiatique* 251: 53–159.

Martin, Dan. 1997. *Tibetan Histories: A Bibliography of Tibetan-language Historical Works*. London: Serindia, p. 68.

OUTLINE AND EXTRACTS

The text is that of the 1985 edition, with references to its page numbers. The chapter headings are also those of that edition (and different from those used by Macdonald, which follow the text's own introduction). The 1985 edition is divided into two volumes, and runs to 608 pages.

The first eight chapters concern Chinese, Tibetan, and Indian royal genealogies and the history of the Buddhist doctrine in India.

The royal line of Nepal

བལ་བོའི་རྒྱལ་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་རབས་བཞུགས།

[p.84]

ན་མོ་ཨ་ཐུ་མེ་རྒྱའི་ཉི་ཡེ།

བྱམས་དང་ཐུགས་རྗེས་མིང་གསུམ་འགྲོ་བ་ཡི།

ལམ་གོ་ན་གྲུ་ར་ས་བསྐྱེད་དབང་ལྷན་ཞབས་བཏུང་ནས།

ཤིང་ལྷུ་ལ་བས་བསྟན་པ་རྒྱས་མཛད་ཅིང་། རྒྱལ་ཡུལ་ཆགས་འཇིག་བྱིས་གནས་གནས་ཚུལ་བཤད།

Namo, Ārya Maitreya,

I bow to the feet of the master of the ten levels,

Who with kindness and compassion has become protector of the three realms of beings.

[Maitreya's] manifestation has spread the Buddhist teaching and explained the operation of the dual laws, which govern creation and destruction within the human realm.

The passage continues by extolling the virtues of Nepal (here referred to as Li yul), with its Buddhist connections, from as far back as a Buddha prior to Śākyamuni.

This chapter is followed by genealogies from China and Minyak (Tangut). There is then a long chapter on the kings of Tibet.

The royal line of the religious kings of Tibet

ཚོས་རྒྱལ་བོད་ཀྱི་རྒྱལ་རབས་བཞུགས་སོ།

King Songtsen Gampo (Srong brtsan sgam po) orders the creation of a Tibetan script and the translation of Buddhist texts. He withdraws for four years within the palace in order to study them, in particular those concerning Āvalokiteśvara.

[pp.144–45]

ཤིང་ལྷུ་རྒྱལ་བོས་ལོ་བཞི་རྩེ་མ་བྱོན་པ་དེས། རྫོན་པོ་རྣམས་ན་རེ། རྒྱལ་བོས་ཅི་ཡང་མི་ཤེས། བོད་ཁམས་བདེ་བ་འདི། དེད་རྣམས་ཀྱིས་བྱས་པ་ཡིན་ཟེར་བ། རྒྱལ་བོས་གསན་ནས། ང་རྫོན་རྒྱལ་བོ་ཅི་ན་བོད་མི་ཐུལ་དགོངས་ནས། རྒྱལ་བོའི་རིགས་དེ་ས་གཅིག་ཏུ་གནས་ན། ཀུན་བདེ་བ་ཡིན་ཏེ། རྫོན་ཡང་བྱིས་མེད་པས། ཤེས་པ་ཅན་གྱི་མི་བསུ་གཉིས་མཐར་འབྱུངས་འདུག་དང་ས་ཚོས་བྱིས་དགེ་བ་བསུ་ལ་དཔེ་བླངས་པའི་བྱིས་བཅའོ་གསུངས་ནས།

At the time, the king, not having been outside for four years, heard the ministers saying, ‘The king does not know anything at all. It is we who have made the Tibetan region happy’. The king thought, ‘If I am regarded as stupid, Tibet will not be pacified (*thul*)’. He said, ‘If the family of the king stays in one place, everyone will be happy. Previously when there was no law, the twelve tribes—known to us—used to wander around. Now I have established law, which follows the pattern of the religious law of the ten virtues.’

[p. 145]

བསད་པ་ལ། རྣོང་སང་ཉིས་བེ་ཆེག་རྣོང་། རྣུས་པ་ལ་བརྟུན་ཅུ་འཇལ། བྱི་བྱས་པ་སྣ་གཙོད་པ། རྣུན་པ་སྣ་བའི་ལྷོ་འབྲེག།

For killing, compensation was twenty thousand to one thousand *srang*; for theft, compensation ('*jal*) was eighty; for adultery, cutting off the nose; for telling slanderous lies, cutting out the tongue.

ཡང་། མི་ཚོས་གཙོ་བོ་བསྐྱེད་པའི་བྱི་བཞེད་བར་བྱས་ཏེ། དཀོན་མཆོག་ལ་དད་པ་སྦྱོང་བ་སྤེལ་བ་དང་གཅིག་དོན་དམ་པར་སངས་རྒྱུས་ཀྱི་ཚོས་བཙལ་ཞིང་བསྐྱེད་པར་བྱ་བ་གཉིས། གཞུག་ལག་དང་ཚོས་ལ་མཁས་སློབ་སྦྱངས་པ་དང་གསུམ། བ་མ་ལ་དྲིན་ལན་ཆེན་པ་དང་བཞི། ཡོན་ཏན་ཅན་དང་རིགས་ཀྱི་རྣམ་པ་ལ་བཀྱར་སྟེ་བྱ་བ་དང་ལྔ། ཤ་ཉེ་དང་མཛའ་ཤེས་ལ་གཞུང་དང་པོར་བསྐྱེད་ཞིང་དང་དུ་སྐྱབས་པ་དང་དྲུག་མ་བརྟུག་ཅིང་མ་བཙོལ་བའི་ལས་ལ་རྟོགས་འདོད་མེད་པ་དང་བདུན། དུལ་མི་བྱིས་མཚོས་ལ་ཕན་བཏགས་པ་དང་བརྟུན།

Further, the sixteen pure human qualities (*mi chos gtsang ma bcu drug*) established the foundation of the laws: first, people should unquestioningly maintain faith in the Three Jewels; second, seek the true Buddhist doctrine and practise it; third, study to be learned in the sciences and the doctrine; fourth, keep renewing their gratitude to their parents;¹ fifth, respect worthy people and the elders of their families; sixth, observe the norms of honesty and straightforwardness with relations and friends; seventh, not concern themselves with matters that they do not understand and which are not entrusted to them; eighth, be helpful to their neighbours.

[p. 145–46]

གཞི་དང་པོར་བསྐྱེད་ཞིང་ཁོང་སེམས་རྒྱུང་བ་དང་དགུ་བྱ་ལས་དང་བྱེད་སྦྱོང་ཐམས་ཅད་ལ་རབས་ཀྱི་རྣམ་རྟོག་རྟོག་ཤིང་ཅིང་ཕྱིར་མི་རིང་དུ་བརྟུན་བ་དང་བརྟུན། དྲིན་ཆེན་མི་ཡི་གཙང་ཅིང་ལན་ཆེན་པ་དང་བརྟུན་གཅིག་བྱ་ལོན་དུས་སུ་འཇལ་ཅིང་རྟོག་ཞིང་། བྲེ་སང་ལ་གཡོ་མི་བྱ་བ་དང་བརྟུན་གཉིས། ཐམས་ཅད་ལ་སྟོམས་པར་བྱ་ཞིང་འགྲན་སེམས་མི་བྱ་བ་དང་བརྟུན་གསུམ། གོགས་ཀྱི་ནང་དུ་བྱུང་མེད་ཀྱི་ཁ་ལ་མི་ཉན་ཅིང་། རང་ཚོ་དྲིན་པར་བྱ་བ་དང་བརྟུན་བཞི། བྱ་བ་ཐམས་ཅད་ཁོངས་འཇོམས་ཤིང་ཞིང་དག་འཇམ་པའི་ཁོ་ནས་བསྐྱེད་པ་དང་བཙོ་ལྔ། སེམས་ཅན་གང་ལའང་སྤང་བའི་སེམས་མི་འཚང་ཞིང་བྱམས་སྦྱང་རྣམས་སྦྱོང་བ་དང་བརྟུན་དྲུག་གོ།

Ninth, be fundamentally honest and humble; tenth, emulate all the duties and behaviour of the nobility and consider them closely; eleventh, renew their gratitude for the decisions of those who are kind; twelfth, repay debts on time and not cheat with weights and measures; thirteenth, treat everyone with equanimity and not antagonise anyone; fourteenth, amongst friends, not listen to women’s talk and rely on their own judgement; fifteenth, be wise in the midst of all activity and only use gentle speech; sixteenth, not bear ill-will towards any sentient beings but treat them with love and compassion.

¹ Literally, keep ‘wet’ or ‘fresh’.

[p.146]

འོད་ཀྱི་ཁྲིམས་དང་། འོད་ཀྱི་ཚོས་དང་། ཁྲིམས་རྣམས་ཀྱི་ཤོད་ཤོམ་རར་གཏན་ལ་ཕབ་བོ། འོད་མོན་འབངས་རྣམས་དགའ་ནས། རྒྱལ་པོ་འདི་ཤིན་ཏུ་སྐྱམ་པོ་ཅིག་འདུག་གོ་
ཟེར་ནས། ཁྲི་སོང་བཙན་སྐྱམ་པོར་མཚན་གསོལ་ལོ།

The laws of Tibet, the religion of Tibet, and the explanation of the laws were established at *Sho ma ra*. Then the ministers and subjects were happy. They said, 'This king is a very profound (*sgam*) person', and gave him the name Khri Srong btsan sgam po.

Later in the reign of Songtsen Gampo:

[p.163]

རང་སའི་གཙུག་ལག་ཁང་བཞེངས་ནས། ལོ་གསུམ་ལོན་ཙ་ན། འོད་འབངས་བྱིན་པོས། རམ་ལྷ་དུས་བཞིའི་ཚེས་མ་ཤེས། བཤམ་ཤིན་ཏུ་མ་ཕྱེ་བ་ལ། ཚོས་རྒྱལ་སོང་བཙན་སྐྱམ་
པོའི་དགོངས་པ་ལ། ངས་ཚོས་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁྲིམས་འཚོས། འོད་འབངས་དགེ་ལ་བསྐྱལ་བྱུང་བྱུང་ནའང་། འཇིག་རྟེན་པ་རྣམ་རྟོག་གི་དྲ་བ་སེལ་ཐབས། རྒྱ་དཀར་ནག་གི་ཚེས་
ཀྱང་རྒྱལ་པར་སྤེལ་ནས། རྒྱལ་ཁམས་ལ་ཕན་གདགས་དགོས་སྐྱམས་པ་འཇུངས་ཏེ།

After the Ra sa temple was built, when three years had passed, the majority of the Tibetan subjects did not know the calculations associated with the four seasons. As the divisions had not been made, the religious king Srong btsan sgam po, thought, 'I ought to establish religious and worldly laws. I have come to the conclusion that even though I can guide the Tibetan people towards virtue, in order to benefit the kingdom, I need to disseminate methods to address the tangle of worldly concerns, including the calculations of India and China'.

The king then establishes standards for weights and measures.

The text continues with chapters on the histories of tea and porcelain, on the kings Tri Detsugten (Khri lDe gtsug brtan, also known as Mes ag tshom, 680–743) and Tri Song Detsen (Khri Srong lde btsan, 755–797), and a history of medical knowledge in Tibet.

The period following King Tri Song Detsen up to the decline of the doctrine under Langdarma

ཁྲི་སོང་ལྗེ་བཙན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་འཕོ་ནས་སྤང་དར་མས་ཚོས་བསྐྱབས་པའི་བར།

This chapter concerns the early ninth century. It starts with the successor to Tri Song Detsen, Mune Tsenpo (Mu ne btsan po), who disseminates the two laws (*khriims gnyis*).

Tri Tsuk Detsen (Khri gTsug lde btsan) (also known as Ralpachan (Ral pa can), r.815–836), is a strong supporter and sponsor of Buddhist activity. He establishes the royal law (*rgyal khriims*), on the basis of the doctrine (*chos*).

There follows a chapter on the later spread of the doctrine (*phyi dar*). The account then turns to the ministers.

The history of seven wise ministers of Tibet

བོད་ཀྱི་སློན་ཆེན་མཛངས་པ་མེ་བདུན་གྱི་ལོ་རྒྱུས།

The text describes a group of seven ministers, to whom it attributes social and scientific achievements: agrarian reform, irrigation issues, metallurgical discoveries, development of the Tibetan script, standardization of weights and measures, construction of bridges, and the resolution of disputes, respectively.

As regards the first, 'Dzang gi bu ru las skyes:

[pp.229–30]

དེ་ཡིས་ཐབས་དང་ལས་ཁ་ཅི་བྱས་ན།

ཁ་སྐང་འབྲི་སྒྲག་ར་ལྷག་ཁྲིམས་སྲུ་རྩལ་སྤྲུལ་ལོ།

རྩལ་རྩལ་པོ་བྱས་ནས་དབྱར་རྩེ་དགུན་དུ་རྩལ་སྤྲུལ་ལོ།

ཐུང་ཐང་ཞིང་དུ་སློག་སློག་ལོ་ནས་རིའི་དོ་འདྲི་སྒྲམས་སྤྲོད་མཁོ་བཟུང་།

དེ་ཡི་གོང་ན་བོད་ན་རྩེ་ཐོག་ལོ་ཐོག་མེད།

Regarding his skills and achievements,

He initiated rules (*khirms*) regarding cattle, female yaks, goats, and sheep;

Stacks of hay were made, [so that] summer grass could be used in the winter;

Pastures were turned (ploughed) into fields, so that the mountain sides were cultivated.

Previously, in Tibet there had been no harvesting of hay or crops.

Regarding his son:

ཁོ་སླན་བཟུང་བཅའ་རྒྱལ་པོའི་སྐུ་རིང་ལ།

ལག་ཉིས་སྲུ་འཛངས་པ་སློན་ཆེན་ལཱའི་བྱ།

ལྷ་བུ་མགོ་དཀར་ཞེས་པ་དེ་ཉིད་བྱུང་།

དེ་ཡིས་ཐབས་དང་ལས་ཁ་ཅི་བྱས་ན།

འཕྲོག་གི་དོན་དང་ཞིང་གིས་ཐུལ་དུ་སྤྲུལ།

During the reign of Khri snyan bzung btsan

A second wise one, son of the [previous] great minister,

Known as Lha bu go dkar, appeared.

Regarding his skills and achievements,

He united the activities of the nomads and the agriculture of the farmers.

The text continues with the way he deals with irrigation, and then discusses the achievements of the other wise ministers.

As regards the seventh, Stag tshab ldong gzigs:

[p.231]

དེ་ཡིས་ཐབས་དང་ལས་ཁ་ཅི་བྱས་ན།
ཕྱོགས་བཞིའི་བསྐྱེད་མས་སྐྱེའི་རིམ་འགོ་བྱེད།
ཚོད་ཀྱིས་སྤོང་ལྷོས་བསོད་སྤོལ་ལའི་དགའ་ལ་ཚོད།
འདྲ་གི་འཁོད་མཉམས་སྤྱོད་མཉམ་སྤྱོད་ཀྱིས་གསོས་སྤོང་བྱེད།
དེའི་གོང་ན་བོད་ན་གསོས་སྤོང་མེད།

Regarding his skills and achievements,
He invoked the female protectors of the four directions;
His generals fiercely attacked the enemies at the borders;
He equalized [the wealth of] the internal population and his laws provided restorative compensation.
Previously, in Tibet, there had been no restorative compensation.

The next chapters concern the Mongolian dynastic succession, with particular reference to the activities of these dynasties in Tibet in the thirteenth and fourteenth centuries.

The great Mongol royal lineages

ཆེན་པོ་རྟོར་གྱི་རྒྱལ་རབས།

Das sman, a Mongol official who has been asked to set up the postal relay service in Tibet, speaks to Qubilai Qan:

[p.274]

བོད་བྱ་བ། མི་ཐུ་མོར་འདུག་པ་དང་། ཁོང་རང་གི་རྒྱལ་སྐྱེས་ཞིག་རྒྱ་རྟོར་གྱི་སྐྱེས་ལྷོ་བཞེན་མ་འདུག་སེ། མི་ལ་རྣམས་ཀྱང་མ་ཚུགས་པར་ཡོད་འདུག་པས། ཕར་ཕྱིར་གྱི་
མཐུན་ཁྱེན་སྤོང་བ་དང་། བྱ་བ་ཆེན་པོ་གྲུབ་པ་ལྷོ་ལོང་ཡིན་ཟེར། ཡང་རྒྱལ་བོའི་ལུང་གིས། རང་ལ། བོད་བྱིང་པོ་འོག་ཏུ་རྒྱུག་ཡོད་པར་འདུག་ཟེར་བའི་གཏམ་སྐྱན་ཐོབ་པ་
དེས་ཚོག་ཆས་ཁ། ཆ་རྒྱུན་གང་དགོས་མ་ཐུངས་པ་གན་པས་བསྐྱེད།

‘As regards Tibet, its people are fierce. Its own royal law has been destroyed and Chinese-Mongolian law has not been introduced. Even the borders have not been settled. So how can we introduce beneficial foreign conditions and achieve great things?’ Then, the king [Qubilai Qan] declared that he had received sufficiently clear advice that Tibet was being left to deteriorate, and whatever it needed, but did not have, would be provided by his treasurer.

The emperor continues by giving orders concerning the postal stations and appoints Das sman as Sonjingwen (*son jing dben*). The text continues by describing his activities in different regions, after which his authority increases (*son bying dben gyi khirms dar*) and he is appointed as the main

governor (*rtsa ba'i dpon chen*).

The second volume begins with a lengthy chapter on the Sakya.

The succession of the glorious Sakya Khon family

དཔལ་ལྷན་ས་སྐྱའའཁོན་གྱི་གདུང་རབས་བཞུགས་སོ།

Here, *khrim*s ra, literally 'court', indicates administrative power, and *khrim*s is used to refer to government and administration in general. *Khrim*s la bsgral, literally 'liberated in law', is used to indicate that someone is executed.

The lineage of the kings of Gyantse

རྒྱལ་ཅེ་ཚོས་རྒྱལ་གྱི་གདུང་རབས་བྱང་ཚུལ།

This chapter contains a description of the religious activities of the Sharga (Shar dga') family, rulers of Gyantse (rGyal rtse).

It describes the birth of an emanation in 1269, who has an extraordinary life. The text recounts how, by means of the two laws (*chos khrim*s dang rgyal khrims gnyis) he achieves many things.

The chapter ends with a lengthy biographical sketch of Rabten Kunzang Pagpa (Rab brtan kun bzang 'phags pa, 1389–1442), who commissioned the famous Gyantse stupa and was alive at the time of the composition of this text.

[p.398]

བྱང་ཕྱོགས་ཀྱི་མིང་པ་ན་མས་ཀྱང་། དེ་ཉིད་ཀྱི་བཀའ་ལུང་དང་དུ་ལེན་ཅིང་། དེ་དག་ཐམས་ཅད་ཀྱི། རྒྱལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་བདག་པོར་གྱུར་པས་ན། ལྷའི་གཟེ་འོད། གསུང་གི་ང་རོ་
དང་། ལུགས་ཀྱི་སྒྲོབས་ཀྱིས་རྒྱལ་ཁྲིམས་མཚན་པ་དང་། བས་ཚོལ་འཛོམས་ཚེ་ཕྱག་ན་དོ་རྗེ་ཡི། ལྷུལ་པ་ཡིན་ཞེས་ཚིག་དོན་མཐུན་པར་གྲགས།

Even the rulers of the north accepted his orders and when he became master of the royal law for them all, the splendour of his person, the strength of his speech, and the power of his thought enforced the royal law and overcame his enemies. Then he became truly renowned as an emanation of Phyag na rdo rje (Vajrapani).

The text continues with further chapters on later religious and political events. There are references to the leaders of the Pagdru and Khams acting against the law (*khrim*s 'gal mu med byed). In this section the phrases *rgyal khrim*s chen po'i bya ba and *khrim*s las kyi bya ba and *khrim*s gnyis kyi bya ba are used to refer to the activities of the governors (*dpon chen*).